

LA VEU DE CALONGE

MAR-PLA I MUNTANYA-PERIÒDIC INDEPENDENT

SUBSCRIPCIÓ ANYAL:

CALONGE. 3.— PTES.

FORA 4.— »

EXTRANGER. 5.— »

PROTECTOR. 5.— »

Dels articles son responsables llurs autors. No es retornen els originals

Redacció i Administració:
CARRER DE L'ILLA, 1

Número solt: 20 cèntims
Anuncis a preus convencionals

ATALAIA

Panorama

Estem assistint a una fonda transformació mundial. Des de la petita vila a la regió; d'aquesta a la nació; de la nació al continent; d'aquest al mon, veurem les més oposades tendències sense arribar al fi fonamental, engrandint-se d'una a l'altra i agreujant-se de cada vegada més, fins a arribar a dalt que s'hi juga la vida dels pobles tots.

Els horitzons són foscos de negres que són els núvols que s'hi acumulen i s'hi dibuixa implacable, la dalla, el martell blanc i l'ossada que la sosté.

Calves diplomàtiques. Discusions Enganys. Hipocresia. Embrutir paper. Viatges d'ací per allà... Nerviosisme arreu. Raó?... Absent!

Entre festes de noces es procura espargir els trons i llampecs de la tempesta. Entre un estira i afluixa d'altra, es procura treure el millor profit possible d'una situació quelcom embolicada pels demés, pró clara per casa. En una altra, amb ambient interior un bon xic carregat, discutint ací i allà, pró tenir un ull obert i una mà a punt, sobre un espinós assumpte d'una regió minera próxima a decidir-se per blanc o negre. Una cadena va estranyent-se cada dia una mica més, pró amb la tàctica sùtil, de que perquè no ho sembli, es fa amb anelles daurades. Un assassinat ocorregut en dies d'amarga recordança, va remonent la cúa, amb més energia de la necessària per almar... i esvototar i escampar papers per Cancilleries i So-

cietat de Nacions; una mina que sempre te la metxa a punt d'encendre, mancant'sols que s'hi animi la flama de la discòrdia. Una altra, silenciosament, teixint una telaranyà gegantesca, envoltant a tot el mon... i com cues de terra, barrinant, allargant, aixís els tentàculs del monstre. Una de barret de copa i trajo ratllat i estrellat amb antipanes d'usurer, fent com aquell que no fà rés, ensenya l'atacà a tothom... i altres dugues veïnes, esgarrapant-se fa temps, a pesar de que dèien que els hi escapsaven les ungles perquè no continuïn fent-se mal i no donguessin un exemple que per perillós i danyí, és contagiós... Unes altres, apartant-se i esforçant-se per a contenir l'incendi. I aixís...

...resulta que, com a fi, es veuen fogueres que enroigeixen el cel en la nit, en una nit, que encara que brillin els estels, va voltan en perpètua foscor i arreu que es girin els ulls, rojor de focs encesos, que no ho semblen per ésser lluny. Sombres negres de columnes còniques girant en els horitzons, negra boca, de monstre famolenc, a punt de vomitar les centelles de mort. I mentrestant, els 5-5-3, que cares grogues d'ulls petits i maliciosos s'han encarregat de fer l'orni, procurant escapsar altres cúes com la que conseguiren escapsar fa poc temps per allà vora casa seva...

Panorama. Quadro d'humor, com el pallasso que riu i plora per dintre, pró, riu, riu i riu... Apocalipsis... Cabalgates fantàstiques... Or... Músiques tràgiques... Vels de Sodoma... Músiques frívoles, voluptuoses, sensuals, decadència encisadora, ulls brillants... Entre espuma de xampany, histèriques rialles,

El nostre periòdic

L'home conscient del seu deure procura i mira sempre que el seu patrimoni prosperi, fent que de dia en dia les comoditats siguin més grans, els fills facin goig, creixin bé, plens de salut i robustos, que la casa reuneixi les màximes condicions pel seu benestar al retornar dels seus afers quotidians. El governant de consciència ha d'actuar sempre sense mires de pobles ni de partits, procurant el bé general, fent que el nivell cultural vagi prosperant ràpidament, que no quedi poble de cap mena sense comunicacions, que les carreteres que els enllacin estiguin sempre en bon estat pel trànsit turístic i comercial, que les indústries prosperin, fent que els mercats a l'interior i a l'exterior siguin grans; que l'agricultura vagi endevant obrint-se canals pel regatge: en una paraula, que es protegeixi sempre el desenvolupament de tots i cada

barreja de fracs i escots de dones i essències de preu, que rarifiquen l'ambient fins a ofegar-se en la grapa ferrenya d'una mà que vigila atent tots els moviments esperant el oportú moment de donar l'estreta definitiva, propera o llunyana, però factible al fi, per igualar l'acte del neixament i el de la mort... establint un camí igual per a tots, sigui utopia o realitat... que els temps esbrinaran...

I, entretan els clarins ingènuos diuen: Gloria en les altures i pau en la terra, a els homes de bona voluntat...

FERRAN VIGÍA

un dels interessos nacionals pel flo-reixement de la pàtria.

L'Ajuntament govern del poble, també ha de procurar que aquest floreixi en la vida ciutadana, fent que la urbanització avanci de pas en pas sense parar-se jamai en el camí ascendent, administrant ajut als necessitats, ja procurant assistència social en les malalties ja treball als mancats del mateix, fent que es facin millores urbanes i d'altra mena; procurant sempre també la major cultura als ciutadans del Municipi per tots els mitjans possibles mirant d'aconseguir bona ensenyança, ja per mitjà de l'estímul als Srs. Mestres, ja als escolars, o bé demostrant a n'els pares l'obligació que tenen de donar-la als seus ben-volguts fills, coses que es poden aconseguir tenint gust amb l'escola i sentint l'amor pur envers els infants. Què n'és d'hermós veure com els xics s'encaminen tot xano xano i amatents cap a l'escola, sense experimentar que hi vagin forçats! Què n'és d'admirable veurer com el jovent que va sortint de l'escola són homes ja quasi formats tant pel seu nivell cultural com pel seu respecte envers el pròxim, i que això els hi obre més fàcilment les portes per guanyar-se la vida!

Si tothom, tant el particular, com el govern nacional, així com el del poble, han de fer obra de profit, han de mirar d'aconseguir dintre la seva respectiva esfera el màxim d'avantatges, també els veïns d'un terme municipal, i sobre tot del de la importància del d'ací, han de voler, per la seva part que el seu vagi endavant, que prosperi: en una paraula; que sigui l'orgull i admiració dels altres.

Ara bé, mitjà per a aconseguir-ho? Es el nostre periòdic, des d'on han saber-se cantar les innumerables excel·lències del nostre terme: el bonic barri de Sant Antoni; la seva formosa platja, en part voltada de frondoses pinedes i en part per la populosa i creixent barriada de Sant Antoni; els monuments i fets històrics on hi ha per estudiar-hi; l'exuberant zona agrícola i també forestal per descriure; les boniques i interessants indústries per donar a conèixer per tot arreu del món; la manera, sobre tot, per qué cada veí

ÓPTIMA

Ratllant la grogor del cel
cauen les fulles dels arbres;
cauen quietes, dolcemente,
com volves de neu morada.

La feixa, verda a l'estiu.
és ara tomba enllotada
on ab cruiximents de mort
cau i cau la fulleraca...

Els furients vents del Nort
ab ses fredes aleuades,
rocegant-la, trinxeran
la lleu catifa morada.

Ab les plujes de tardor
—aigua revent o aigua mansa—
les fulles fetes bocins
nodriran la terra mara.

¡I aquella essencia vital
—barreja de sol i d'aire—
ben quieta, ben dolcemente,
tornarà a xuclar-la l'arbre.

Quan el primer rossinyol
us digui que Abril s'atança,
la saba nova, altre cop,
pintarà de vert les branques.

Novembre 34

J. SUREDA PARADÍS

i així també tot aquell que l'interessi el nostre Municipi pugui conèixer la seva vida íntima, com són tots els fets que ocorren tan en el moviment demogràfic (morts, vius i casaments), com en la vida administrativa (acords de l'Ajuntament i altres afers), que tant han d'interessar a tothom per ésser cosa seva. A més del mitjà informatiu i cultural, és el de formar-se el jove, perquè tot el que vulgui escriure-hi, podrà tenir sempre les columnes disposades, poguent així adquirir la soltura de l'expensió per escrit; també ha de tenir-se en compte que la sola lectura del seu contingut ha d'ésser una manera per donar un gran impuls al nostre Municipi.

Per tot ço que acaba d'exposar-se, es prega a tots els interessats per el seu lloc nadiu a suscriure's a aquest periòdic, que serà fomentar-lo i donar-li vida que a l'ensem serà donar-se-la a ells mateixos, ja que és el gran mitjà per fer-lo conèixer i adquirir l'importància que es mereix.

Calongins i simpatitzants, suscriviu-vos al nostre portaveu, que fa-reu obra humanitària i profitosa per a vosaltres mateixos.

CIUTADÀ

RENOVACIÓ

Feia temps, molt de temps que no havia pogut escriure per vosaltres calongins. Feia temps que havien passat per mi aquells dies de tasca per compaginar el periòdic que vosaltres llegiu no se si amb viu interès o amb indiferència o per curiositat, pro se que'l llegiu i això feia que jo tingués un entusiasme quan per «Mar i Muntanya» que era llavors el nostre periòdic, portant-veu de les coses de Calonge.

Perdoneu que m'extengui en fer referència de «Mar i Muntanya, pero al renovar are i amb molt gust, part d'aquelles tasques per «La Veu de Calonge» no per deixar de fer-ho, puix son remembrances de sacrificis passats pel mateix fi que'm despertem de nou el mateix dalit que posaria llavors—car son coses que mai s'en fugen del cor—per ben encarrilar i dignificar la somorta vida calongina.

I aixís mateix pensen aquests quants senyors i pocs joves voluntariosos que han iniciat la marxa del nou periòdic «La Veu de Calonge,» els quals m'han hornat en cridar-me per formar part del cos de Redacció, en quin hi desenrotllaré una tasca activa com a cosa pròpia.

Ara bé; si en cada calongí pot infiltrar-s'hi una miqueta d'aquest amor a les belles coses i hi reuneix tant sols un afany per llegir el periòdic de nostra vila, de moment ja serà prou per mantenir el foc de cultura que han encès uns calongins de cor i que tots plegats hem de mantenir la seva flama mitjançant l'aportació d'un petit esforç de cada un.

Feia temps que no havia pogut escriure per vosaltres calongins, massa temps que no havia pogut satisfer la meva afició a escriure, puix que encar que un sencill aprenent, ens plau als que som aixís, dedicar uns moments del dia—robats a altre cosa—a cultivar ço que de jovenets ens ha inculcat l'escola.

Calongins! Fem cultura?

Calongins! Anem avant?

Apa, i que no sigui dit que «a Calonge no's pot fer res de bó». A destruir aquesta frase.

JOAN ISERN CAMA

En Cisco i la Pona

COL-LABORACIÓ EXPONTÀNIA

De temps pretèrits

Com ja anunciarem en el nombre passat, l'excés d'original ens privà del contacte de nostres distingits llegidors amb els protagonistes d'aquesta secció. Complint la promesa, la continuem avui amb el propòsit ferm de que el seu seguici no's veurà novament interromput

—Molt bon dia Cisco.
—Que'l tinguis bó Pona guapa.
—No comencis dient mentides.
—Es que no se que ho fa, però avui t'hi trovo més de guapa.
—De debó?—fa la Pona estarrufant-se com una gallina.
—Sí, es cert. No se que't trobo de diferenta aquesta vegada.
A veure, mire'm en perfecció No? No hi notes res?
—En bona fe, no.
—I que és mussol—diu apart—no se n'adona que m'he pintat els llavis.
—Deixem això, i aboca el cove que amb tants dies de no tenir notícies del poble, friso per conèixer quelcom. Com estem de festeigs?
—Ui. De festeigs n'hi han molts i per tots els gustos.
Ni han de fets, de desfets, de punt de fer-se, etc. etc.
—Aboca, aboca, que em tens impacient
—Mira, com que em consta que no a tothom li plau que el seu nom es publiqui, t'els diré en forma d'endevinalla.
—Ui! Ui! Quins mals de caps vols posar-me al sobre. Quin treball.
—Fillet s'ha de treballar poc o molt. Encare que ja se per males llengües que a ne tu no t'agrada massa el treballar...
—Que a ne mi no m'agrada el treballar? D'on ho has tret tu això?
—Però home si no hi ha necessitat de que ningú m'ho digui. Jo crec que si et fora possible casar-te durant el són de la nit, ho faries; però que no ho veus que fins tens mandra per donar aquest pas de tant gran transcendència, que...
—Prou Pona, prou. Anem als casaments dels altres que per ara el meu no'm corre pressa.
—Sí, però...

—No repliquis, digues, digues.
—Ai senyor, comencem. Endevena aquest.

Cap al puig s'en van les vaques amb elles hi va la vaquera el Puig el veuràs tot cofoi i la vaquera, riallera.

—Mare de Deu., quin embolic.
—Rumia, rumia... i quan torni a venir, ja'm diràs si hi has tocat. Ara aquest altre.

Un pagés per trobar l'Amèrica Se que tingué de passar l'estret, en canvi d'altres amb mes astúcia sens fer-ho, la troben tot sovintet.

—Saps que'm sembla que anem malament?
—I això?
—Perquè no tinc el cap per tantes cabòries.
—Rumia, home, rumia. Ara un altre.

D'una orquesta dels voltants Uns musics han passat pel poble, han fet estada a un castell captant-n'he d'ell dues joies.

—Veus aquesta em sembla no es tant embolicada com les altres. Les dues joies seràn...

—Atura't, a cau d'orella.—I a l'orella l'hi diu alguna cosa. Tot seguit haurà acabat; afegeix ella.

—Justa. Les mateixes. Ho veus home? Are aquest altre.

Un xicot molt elegant fill diuen d'un que fa cadires molt atent es va mostrand i es extrem interessant s'ha preferència en «marines».

—Noia, amb aquesta si que no hi trumfo.

—Bueno, rumia, rumia. Ara l'altra.

—Encara més?
—La darrera.

Amb el camió molt depressa sol anar un cert xicot, a les noies fa gran pressa ja que en l'art del pren i deixa es proposa batre el recort.

—Mira Pona, no'm vinguis amb mes enredos. Quan tornis, les notícies me les dones d'altra manera, si no, no t'escoltaré.

«De cara a Orient i arrant del Mar» està situada la nostra platja coneguda, 40 anys enrera, per «platja de can Cama» quin nom prenia de la Masia recolzada en la part Sud de la mateixa, fins que traspassada en propietat a un altre propietari mitjançant compra-venta, aquest la restaurà i l'hermossejà convenientment, fent posar en la façana el molt atractiu rètol de Torre VALENTINA, amb quin nom es coneix actualment arreu de Catalunya, tan esplèndida com rica encontrada.

Torre Valentina moderna relativament per son nom, però, quina edificació se perd en el més enllà de la època Fenícia, essent aixecada per la necessitat de servir d'atalaia a altres torres com veurem després, i totes elles juntes per avisar als conrreudors, pastors i rebadans que poblaven eixes planúries i exuberants riberes, a l'objecte de no ésser víctimesde la rapacitat extranjera que navegaven per les costes d'aquest Mar Mediterrània.

De l'atalaia que representava Torre Valentina s'avisava mitjançant el telégraf de Banderes ó forma semblant, a altra torre, ja quasi tota en ruïnes situada a uns 3 kilòmetres de la primera i molt aprop del Mas Ribot (propietat avui l'esmentat, de Donya Maria Trias de Palamós) coneguda la de referència vulgarment per Torre del Mal Us, i de quin lloc es retransmitien les senyals rebudes, a una tercera ja més distant anomenada del Castell Barri encara ben conservat en nostres dies i situat en més alt promontori, molt aprop de càn Mont del Bosc.

Dites senyes no eren més que la convinguda senyal d'alarma o perill

—I si que m'escoltaràs. Encara no't desideixes?

—Jo? No tinc de dicidirme de res.

—Ai Deu meu! I que'n son de testarruts els homes.

Bueno m'en vaig, que no se si faré com la darrera vegada que al arribar al mercat ja tot-hom plegava

—Adeu Cisco.

—Adeu Pona. I que't conservis.

X.

Cantares

I

No te fies de los hombres,
mira que te engañarán;
si un refran hay verdadero
de fijo es este refrán.

CELIA CELISTIA

II

A Villabonita fuí;
de Villabonita vengo;
sin un amor fuí allí,
un gran amor ahora tengo.

El desamor es hastio,
es del alma intenso frio,
es sufrir, desesperar;
pura luz del sentimiento
que brilla en todo momento;
!quan dulce cosa es amar!.

III

Morena, cierra esos ojos
que me abraza su mirar;
no me mires, no me mates,
déjame vivir en paz.

NEMOROSO

Barcelona 1934

que se preveia del costat del Mar;
per estar a la vista alguna embarca-
ció pirata desitjosa de proporcio-
nar-se utensilis de menjar i beure a
costa del que foren i d'on foren. D'
aquest mode ramats de bestiar i
pastors s'endinsaven per les mun-
tanyes el convenient, al objecte de
no ser vistos i menys trobats.

Tan dissimulada i ventatjosa re-
sultà dita estratagema, que la tra-
dició conta, de no haver estat vícti-
mes aquestes encontrades de la
usurpació i robo de ramats de bes-
tiar, més que una sola volta i aques-
ta encara per deixadesa de funcions
de l'encarregat de la Torre del Mal
Ús.

TIRS.

(1º) Torre del Mal Ús; en un pro-
per treball donarem compte del sig-
nificat de la mateixa, temps després
del seu primer comès.

Contrast

Un jove obrer paleta, comprà una
casota, i després de guanyar el jor-
nal necessari per la seva subsistèn-
cia, robant hores al descans i treba-
llant adhuc els jorns festius, la tras-
formà, millorant-la tan extraordina-
riament, que quedà convertida en
un formós xalet, del qual en feu
ofrena a la seva núvia i després es-
posa com a present de noces.

Ensems que la demostració d'
apreci que amb tal acte fa a la qui
ha d'ésser la companya de tota la
vida, augmenta amb l'esmentada
millora l'embelliment de nostra vila
estimada, demostrant el simpàtic
obrer de referència, que junt a l'
amor que sent per la seva muller,
cap en el seu cor un gran efecte per
al nostre estimat lloc nadiu.

I ara presentem el revers de la me-
dalla; allò dit per un filòsof de que
totes les coses de la vida tenen,
com les monedes, la seva cara i la
seva creu

Una persona, segons sembla, de
més que regular posició social,
comprà, no una casota, sinó una
casa encar de bon veure, de manera
que amb no moltes pessetes pot
adecentar-la, almenys exteriorment,
augmentant d'aquesta manera l'ex-
plendor de la població.

Pro no ho fa aixís, al contrari,
deixa que passi anys sens gastar-hi
ni cinc cèntims, i per aquesta causa
es va paulatinament enlletgint su-
posem que amb gran satisfacció del
seu llegítim propietari.

Comentaris? Cap; solament em
permetrà el patriòtic llegidor d'
aquestes ratlles que més que amb la
pensa amb el cor allargui les mans
afanyoses sempre d'aplaudir les mi-
llores que tenen lloc en el nostre ter-
rer a l'al ludit obrer, i si ell vol ten-
rir la bondat d'allargar-me les seves
li donaré una doble i amical encai-
xada

Calonge 1934

OBSERVADOR

IMPRESA GRASSOT - Palamós
Blasco Ibáñez, 45 Telèfon 112

El Casal Fantasma

Mireu-se'l be, però no us hi acos-
teu massa, perquè esgalabrat com
està podria caure i aixafar-vos. De
totes maneres, és millor el contem-
pleu de lluny, car tant si passeu
arran d'ell com de la casa d'enfront,
resultant per avançar indègudament
fora de la seva línia estret el carrer,
el perill es sempre igual.

Per aquest avençament estorba
l'alineació de dos carrers, estre-
nyent-los i desfigurant-los.

Per culpa seva hi ha un recó en-
tre ell i la casa del costat que utilit-
zent els passants, sobre tot de nits,
per una cosa que no cal explicar,

Ja s'ha enderrocat el darrera de
l'edifici, i ningú pot assegurar que
no succeeixi el mateix en la part que
resta.

El conjunt és d'una morenor lletja
en extrem, i tan avença que fins
s'assegura que algú hi ha topat de
nas.

Un portalàs gros i feixuc de mal
aspecte, sembla voler indicar que
per allí s'entra a una gran fortalesa,
però no és aixís, car no hi habita
més que una persona i encar tempo-
ralment; nosaltres creiem que s'abu-
rreix i es cansa de viure en la soletat
i en companyia únicament de les
rates i altres animals inmonds, i per
això s'eclipsa de tant en tant.

Llavors el casal fantasma resta
absolutament desert, i fins hi ha
qui assegura que a les altes hores de
les negres nits d'hivern, especial-
ment quan regna una tempestat hor-
rible, les bruixes tenen en el seu
interior les seves grans sentades
i en surten animoses i resoltes a es-
campar arreu llurs malefics

En resum — el casal fantasma cum-
pleix principalment dos dels seus
deures; el d'estorbar, i el d'enlletgir
la població, i si hi ha algú que no li
reconegui tant grans mèrits, teniu-
ho per cert, és un beneit del cabàs.

UN PASSANT

Extracte dels acords de l'Ajuntament

SESSIÓ ORDINARIA 3 NOVEMBRE:

S'acordà: Aprovar l'acta de la sessió anterior. — Restar assabentats de la correspondència oficial. Aprovar les factures de la casa Vives i de Conrad Barnés. — Passar a estudi de la Comissió de Foment i Obres públiques l'assumpte de la cloaca del carrer de Pi i Margall. — Interessar de la Presidència de la Generalitat vulgui deixar vigent el reglament de 16 de juliol darrer sobre serveis sanitaris. — Pagar la recepta de Rosa Sabater — Aprovar tots els pagaments del mes d'octubre — Interessar de la Comissió de l'Escorxadador que dictaminí si es necessari la construcció en el mateix d'una cort, de conformitat a la petició del Sr. Bas — Adquirir per administració els objectes d'ornament del cotxe funerari — Passar a la Comissió de Finances la petició d'aument de sou del peó municipal.

SESSIÓ ORDINARIA DEL 15 NOVEMBRE:

S'acordà: Aprovar l'acta de la sessió anterior — Restar assabentats de la correspondència oficial — Que sigui allistat a Barcelona el minyó En Vicenç Domènec Font. — Deixar sobre la taula per resoldre-les en altre ocasió les cartes de l'Alcaldia d'Oviedo i d'En Ramon Masifern — Informar favorablement la instància d'En Pere Vergeli Sot — Contribuir al cost de la passera de Cabanyes amb 1200 ptes. i interessar dels propietaris que vulguen ajudar-hi fins a cobrir el total import, que segons pressupost no passarà de unes 2100 ptes, quines obres en tot cas es donaran a fer pública subasta — Restar assabentats de l'obligació d'ampliar la caserna de la Guardia Civil per l'allotjament de la força, delegant a la Presidència perquè fassi les gestions necessaries. — Interessar del propietari de la casa a ocupar pel Sr. Mestre D. Josep Funallet vulgui posar-la amb bones condicions. Repartí el servei del taxis entre els Srs. Cabratosa i Vergeli — Encarregar a En Pau Albertí perquè vegi l'import

La Junta Municipal del Cens Electoral ha designat els Colegis en el qual han de tenir lloc les eleccions per durant l'any 1935 en la forma següent:

Districte n.º 1

Secció 1.ª Escola de noies. Carrer Enric L. Rovira.

Secció 2.ª Escola de Nois. Carrer S. Joan o la Educació.

Districte n.º 2

Secció 1.ª Escola de Nois. Carrer Josep Mundet.

Secció 2.ª Baixos de la casa N.º 8 del carrer Farmàcia.

Secció 3.ª Escola de Noies. Carrer Josep Mundet.

També han sigut designats els Presidents i llurs suplents de cada una de les Mesas per el bieni de 1935 i 1936, quins càrrecs ha recaigut a favor dels electors que s'anomenen:

Districte 1.º

Secció 1.ª President, Joan Dalmau Gros, suplent, Josep Galceran Font.

Secció 2.ª President Martí Presas Trias, suplent, Josep Ribot Genovés.

Districte 2.º

Secció 1.ª President Josep Gafas Serra, suplent. Pere Abellí Puig.

Secció 2.ª President Domènec Vidal Paradesa, suplent, Eugeni Darnaculleta Llach.

Secció 3.ª President, Francesc Garcia Rubau, suplent, Joan Miró Garcia.

de les obres proposades per la Comissió de l'Escorxadador, a fi de fer-les segons el seu total import — Interessar de l'Autoritat corresponent perquè la Cooperativa de Sant Antoni pugui vendre drogues i específics, tota vegada que hi falta farmàcia. — Aprovar la factura d'Ernest Rotllant.

Registre civil de Calonge

Estat demogràfic de la població durant el mes de Novembre. Han contret matrimoni, n'Alfons Vidal Cruañas amb na Josepa Sardó Oliver;

NAIXAMENTS: Lluís Costal Ventura fill de Rafel i de Joaquina: Manel Serra Aliu fill de Pere i Leocadia: Pilar Mont Sabater filla de Bartomeu i de Cristina: Esteve Jubert Palmada fill de Joan i de Francesca: total 4.

DEFUNCIONS: Martí Puig Esteve de 73 anys: Cristina Displás Pijoan de 56 anys: Antoni Rovira Notó de 72 anys: Dolors Sabater Palet de 53 anys: Total 4.

Excursions als voltants de Calonge

Carrer dels sastres. — Se tracta d'un poblat força primitiu, i relativament reduït, de 15 a 20 cases,

En les restes de parets no hi hem vist cap senyal de morter; les creiem fetes d'argila o paret seca, però hi ha abundància de fragments de teules corrents de color vermellós i d'una pasta molt granosa, evidentment molt primitives.

Superficialment no hi hem trobat cap tros de ceràmica que'ns orientés quelcom de la seva antigor.

Se troba encamallat en una serra a solt ixent del Mas Rosselló, a mig quart de distància, quelcom més avall de la Font Nina.

La seva posició és magnífica, arredosat per la muntanya de can Mont i mirant a migjorn, te al seu davant tota la vall dels molins.

Si hi passava aprop, com diu la tradició, el vell camí d'anar a Girona, devia aquest travessar la muntanya i anar de dret a Romanyà sens fer cas de pujades per apartar-se de les rieres.

B.

Coses per fixar-s'hi

En aquests dies assoleiats d'hivern de cel serè i de càlida temperatura, fa bo passejar i pendre el sol, com se sol dir, i un dels llocs més a propòsit per això dins el cor de la vila es a la Plaça de la Doma. Però actualment no és aconsellable anar-hi. No obstant si voleu constatar un cas curiós aneu-hi. Al matí vers el mig dia, hora en que les dones solen traficar per la cuina, mentre us hi passejareu sentireu xaaff! com si aboquessin una palangana d'aigua... bruta o neta i si hi sou a la vora fins us haureu esquitxat. Al cap d'una miqueta veureu passar 3, 4, ó 5 gats i potser algun gos també que tots corren vers un mateix indret. Què passa? Mireu-los i tots mengin i es barallen com voler agafar unes espines, ossos o sobralles de cuina, que hauran caigut o sigut tirades d'un xic més enlaire. Després, quan les bestioletes son fora, d'un trocet lluny veureu que en un indret a la dreta s'hi nota al sòl una foscor i mullena que en tot l'hivern o millor dit, tot l'any no s'en va i al acostar-vos-hi, sentireu unes olors d'escombraries, com si talment n'hi haguessin. I això és al cor de la vila, en un dels llocs més cèntrics i on s'hi estaria molt be si no fossin aquestes inconveniències.

De primer solsament n'hi havia un; després en va venir un altre i més tard en venir el tercer, el primer va dir: ~~Y...~~ i l'altre va dir: ~~Y...~~ i l'altre: ~~Y...~~ però heus-ací que fa poc va arribar el 4.º i va dir: ~~Y...~~ ~~Y...~~ ~~Y...~~ I ja'm teniu les noies totes aqueferades en parlar castellà i n'hi ha algunes que si això dura gaire fins parlaran vertader andaluç i oblidaran el català.

Secció Infantil

Al iniciar aquesta secció cumplim el propòsit que ens férem de crear cultura entre els nostres conciutadans i donar pas a les tendres intel·ligències que poden ésser els homes del demà. Si aconseguim aquesta finalitat ens tindrem per plenament satisfets.

Desitgem que als dos infants que avui la inicien tinguin molts seguidors. La nostra felicitació.

L'hivern

Que n'és l'hivern de lleig i fret
Tots els ocellets piulen de fret

Els arbres sense fulla
Quan la neu cau els mulla

La neu blanquíssima
Cobreix els camps de capa finíssima

Els ocellets no trobant res per menjar
Sembla que vulguin plorar

Que n'és l'hivern de lleig i fret
Tots els ocellets piulen de fret

P. CANER
12 anys

Pagesos de Remença

Els pagesos de remença eren els encarregats d'administrar les hisendes. Eren com esclaus.

Els senyors feudals eren sols els que manaven. A els pagesos els hi havien posat 6 lleis i els pagesos no eren amos de res.

Les lleis eren les següents:

- 1.º Remença personal
- 2.º Intestia
- 3.º Cugusia
- 4.º Sorquia
- 5.º Arsia
- 6.º Firma d'espoli forçada o violenta.

Remensa personal era la llei per medi del qual el senyor feudal podia vendre una propietat a un altre conte amb els pagesos o administradors inclosos.

La Intestia consistia que, al morir un esclau (pagés) i no feia testament tenia dret a la meitat de la herència.

La cugusia consistia que quant la muller d'un home tenia relacions amoroses amb un altre, la meitat de la fortuna de la dona era per el marit, i l'altre meitat per el feudal.

La sorquia, consistia en que quant moria un home sense fill polític, la herència passava a ésser del Feudal.

Arsia consistia en que quant tenia el comte un fill podia obligar a qualsevol pagesa per fer de dida, encara que la pagesa criés un altre fill seu.

La firma d'espoli forçada o violenta consistia en que el senyor feudal podia obligar als seus vassalls a firmar algun document per medi del qual es quedava amb alguna propietat del pagés.

Aquestes lleis estaven molt mal fetes i per això s'anomenaven «Mals Usos».

La dinastia feudal s'acabà a Espanya a la revolució de Corpus de Sang a l'any 1486, que els pagesos es llençaren al carrer entrant a Barcelona armats de falç i altres objectes pagesos, no respectant res ni a ningú matant el comte de Santa Coloma acabant així l'esclavitud feudal.

F. MARGARIT
13 anys

Revisat per la prèvia
censura militar

Resons

Dies enrera el nen Miquel Martí de 8 anys, del barri de Cabanyes, trobant-se casualment pels afores, fou ferit per un caçador, el qual es donà a la fugida, sense que fins avui hagi sigut descobert. Dit nen es trova ja millorat.

Ha prèss possessió ja en nostres escoles, el jove mestre Josep Funallet. *Benvingut.*

Ha sigut nomenat mestre de St. Martí Sacalm, el nostre volgut amic en Joan Juanals Sitges.

També ha prèss possessió de l'escola de Les Planes, en propietat nostre amic calongí Juli Pallí Vilaseca.

Al mateix temps ens enterem de que ha prèss possessió en propietat de l'escola de St. Joan Les Fonts la senyoreta Josepa Font Lopez.

El diumenge 18 de Novbre, al passar pels indrets de Verges un camió donà una topada al cotxe del Dr. Sr. Joan Turró, destroçant-li la carrocera. Els seus ocupants Sr. Turró, la seva Sra. esposa i una altre senyora, sortosament no sofriren cap ferida.

S'ens diu que l'autoritat militar està treballant per la formació d'una agrupació d'Acció Ciutadana en nostre municipi.

En la reunió general passada del Cassino Obrer La Fraternitat, s'acordà entre altres coses, el projecte de contractar una atracció per les properes festes de Nadal.

La secció de teatre del Cassino posà diumenge dia 9, en escena el drama «La Mare» d'en S. Rossinyol, i un divertit sainet, en la vetllada que començà a les 10 de la nit.

Sabem que en la Caserna de la Guàrdia Civil, s'augmenta fins a 8 individus el número de força i amb el comandament d'un Sargent.

El dimarts dia 4 del corrent, al torn de les 12 nit efectuà son traspassà la virtuosa Sra. Vídua de Pou. Donya Dolors Sabater Palet als 53

anys d'edat, en sa casa pairal d'aquesta Vila, rodejada de son distingit fill l'Advocat de Barcelona Don Josep M^a. Pou i Sabater i família tota, després d'una tan llarga com cruenta enfermetat.

Des de uns 8 mesos enrera que fou indispensable practicar-li una dolorosa intervenció quirúrgica, la seva salut anà ressentint-se cada dia més, hasta fer fatal son desenllàs.

El següent dia 5 se portà a cap son enterro, quina manifestació de dól resultà imponent perque a mes de llur incontables relacions locals, vingueren nutridíssimes representacions de San Saturní, Madremanya, San Juan, Palamós La Bisbal i Barcelona, degut als llaços d'amistat i agraiment d'un sens nombre d'entitats i individus reconegudíssims al indicat Don Josep Mª Pou per son comportament altruístic en els afers de llur bufet d'Advocat i actes tots de la seva intervenció.

Una volta en el Cementiri acomiadà al dól amb sentida i atinada oració fúnebre nostre Sr. Alcalde Don Pere Caner.

(D. E. P.) tan bondadosa Sra. i rebi des d'aquestes columnes nostra més sincer i sentit condol son distingit fill, bon amic nostre, Don Josep M^a.

El dia 20 del present mes, farà un any de la mort del que fou Secretari Municipal d'aquesta Vila Don Josep M^a. Valmanya Sardó, en la flor de la joventut. Renovem des de «La Veu de Calonge» nostre condol a llur vídua, distingit fill i família.

S'han incorporat en fil·les els Soldats del últim reemplaç els joves Ganigué i Pla.

San Antoni gaudeix en eixos moments d'una de les ventatjes que mes interés poden despertar en totes les poblacions. L'acaudelat fill d'allí amb residència a Mèjic, Don Artur Mundet ha disposat cent mil pessetes al objecte de que sos interessos respectius sigan invertits a repartir com estipendi diari entre'ls vells de la barriada.

En nombres successius donarem més detalls.

El dimecres passat dia 5 al retornar del treball de Palamós en Martí Molla i al ser prop de cân «Falet» de St. Antoni de Calonge, fou atropellat per dos ciclistes ocasionant-li unes ferides al cap, espatlla i braç, sigüent assistit de primer moment en la casa «Falet» ajudat pels dos mateixos ocasionants de l'atropell i fou portat després en un cotxe de Palamós fins al seu domicili. Sortosament no han tingut importancia les ferides sofertes.

Aqueixa setmana passada, entren altre volta uns intrussos en les casetes que a vora la platja d'en «Cristo» tenen els Srs. Lluís Vidal i Josep Gispert, ocasionant-los-hi desperfectes i havent buidat una garrafa de vi, ampolles de licor, vinagre i aixafat un gramófon. Van ja repetides voltes, masses voltes, que això succeeix. I de totes, es despren que son uns quants de mals instints que hi van a menjar i beure amb tota llibertat. No podria procurar-se els mitjans per tal de que no's repetís?

I com si una ventada malèfica hagués tingut necessitat d'arrasar unes quantes vides per complaure la seva fúria, hem vist desaparèixer en pocs dies als nostres vehins, Don Antón Rovira, als 70 anys d'edat després d'una joventut de treball si vé; degudament recompensat en sa vellesa, per tots los bons cuidados de son exemplars i bondadosos fills.

Don Domingo Caner Casademont traspasat el dia 9 del corrent als 69 anys després d'haver-ne estat més de 2. completament impossibilitat, pero amb totes les atencions convenients per part de son fill, en Rogeli Caner Montaner, bon amic de quans formém eixa redacció.

Donya Cristina Displàs desaparecuda als 54 anys de laboriositat incansable, rendida únicament per els sufriments de cluel enfermetat, i

Don Joan Palli Caner el divendres dia 7 a 53 anys després d'esgotats tots els cuidados i recursos de la Ciència, no sigüent ni tant sols suficients per evitar-li 'ls horrorosos sufriments de l'afecció cancerosa que'l portà a la tomba.

(Descansin En Pau) els esmentats infortunats vehins i amics nostres, caiguts davant la Parca traidora que tot ho davasta i arrasa.

Tres gotas de
KAOL
fan brillar tots els metalls
com un mirall
Fixeu-vos en la marca i rebutgeu les imitacions
CHEM-WERKE LUBSZYNSKI & C. AG BERLIN LICHTENBERG

Aquest ull veu que
Servus
neteja el calçat més bé que
qualsevol altre composició
Fixeu-vos bé en la marca i rebutgeu les imitacions
CHEM-WERK LUBSZYNSKI & C. AG BERLIN LICHTENBERG

Banco Urquijo Catalán

Capital: 25 000 000 de Ptas.

Domicilio social: Pelayo, 42 - Barcelona

Apartado de Correos 845

Teléfonos A. 1111 - A. 2092 - A. 256 - A. 257

Dirección Telegráfica y Telefónica:
"CATURQUIJO"

Almacenes en la Barceloneta
Barcelona

Agencias y Delegaciones : Bañolas, Ca-
lella, La Bisbal, Gerona, Mataró, Pala-
mós, Reus, Sitges y Vilanova y Geltrú

Corresponsal del Banco de España en
Mataró y Vilanova y Geltrú

Operaciones bancarias de todas clases
Compra y venta de valores. Descuentos
de cupones. Custodia de Valores en De-
pósito. Cuentas corrientes. Cartas crédito

BUICK

AGENTE EXCLUSIVO :

F. ABADAL

Exposición: Plaza Letamendi, 17

BARCELONA

BRONQUITIS

PULMONS

LARINGE

Els tindreu sempre forts i sans
prenent

Pastilles Juanola

De plantes balsàmiques
No contenen narcòtic
Son inofensives
De molta eficàcia i econòmiques

De venda en totes les farmàcies